

عنوان مقاله:

ارائه چارچوبی جهت ایجاد ساختار میان رشته ای در نظام دانشگاهی

محل انتشار:

دومین کنفرانس سراسری دانش و فناوری علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و روانشناسی ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حسین نامدار - دانشجوی دکتری مدیریت آموزش عالی و مدرس دانشگاه علوم و فنون هوایی شهید ستاری

خلاصه مقاله:

میان رشته ای های دانشگاهی استانداردهای تعالی خاص خود را می طلبند. فشارهای بیرونی و نیاز به ترکیب حوزههای مختلف دانش برای حل مسائل امروزی، اهمیت تحقیقات میانرشتهای را دو چندان کرده است و فعالیتهای میانرشتهای نوشاروی مشکلات آموزش عالی امروزی شناخته شده است. هیچ سازمانی به اندازه دانشگاه تخصصی نیست در نتیجه حل چالشهای فراروی آموزش عالی میانرشتهایبستگی به اصلاح ساختارهای فرهنگی دارد تا این تخصصها رشد یابند. اعضای هیأت علمی نقش اساسی در تغییرات سازمانی مورد نیاز برای توسعه فعالیتهای میانرشتهای ایفاء مینمایند و در واقع اساتید نقضاصلی را در ابتکارات میانرشتهای بازی میکنند در این مقاله مواردی از قبیل: رشتههای دانشگاهی، نیاز به آموزشهای میانرشتهای، چالشهای فراروی تحقیقات میانرشتهای، نقش مدیران و اعضای هیأت علمی در تسهیل ابتکارات میانرشتهای و استراتژیهای مورد استفاده در فعالیتهای میانرشتهای بحث و بررسی قرار گرفتهاند. میتوان نتیجه گرفت که، موانع اصلی فعالیتهای میانرشتهای، موانع ساختاری رشتههاست. این موانع عبارتند از: قرار دادن اعضای هیات علمی و محققان در دیارتمانهای جداگانه و غیر قابل نفوذ، سازماندهی دانش به صورت حوزههای مجزا، حاکم کردن دیدگاهها و نظریات محدود و خاص بر رفتارهای علمی و قالبی کردن رفتارها. دانشگاه و موسسات آموزش عالی جهت تسهیل آموزشها و تحقیقات میانرشتهای بایستی بر استراتژیهای در زمینه ساختارهای سازمانی، اعضای هیأت علمی و سیاستهای تغییر تاکید داشته باشند

کلمات کلیدی:

آموزش عالی، دانشگاه، فعالیتهای میانرشتهای، اعضای هیات علمی و ساختار سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/547151>

